



INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Literární soutěž žáků I. stupně

„STROMY KOLEM NÁS“

V rámci celoškolského projektu Životní prostředí se do literární soutěže "Stromy kolem nás" zapojili všichni žáci I. stupně.

Prvňáčkům byla soutěž zadána jako dlouhodobý domácí úkol, protože jen samotné napsání textu bylo pro ně velmi náročné. Pod vedením svých rodičů se této práci úspěšně zhostili. Vznikla tak stylově různorodá díla - básničky, pohádky, příběhy a odborné popisy stromů. Téměř všechna byla doplněna vlastnoručními kresbami nebo fotografiemi.



Příroda je mocná čarodějka a dokáže proměnit strom v nevěstu s bílým kvetoucím závojem, červenající se stydlivou holčičku a nebo v šaška, který má krásný barevný obleček. Příroda však nepoužívá své čáry jen u stromů, její kouzla vidíme kdykoli, u čehokoli a v jakémkoli měsíci v roce...

12 dětí **ve druhém ročníku** = 12 měsíců v roce ☺ a tak každý z žáčků měl možnost popsat „svůj“ měsíc v přírodě (jak se v daném měsíci proměňují stromy, co se děje s rostlinami, co dělají zvířata...). Každý žák se svého úkolu zhostil pečlivě a to nejen po stránce literární, ale i po stránce výtvarné, kdy k textu byl namalován „vládce“ daného měsíce.



Téma literární soutěže **ve třetí třídě** bylo vánoční. Žáci měli napsat, jak se u nich doma zdobí vánoční stromček.

Žáci s nadšením popisovali rodinné rituály a my jsme zjišťovali, jak se zvyky jednotlivých rodin liší.

Slohovou práci děti nejprve napsaly do sešitu. Potom na velký výkres svůj vánoční strom nakreslily. Nakonec do dolní části výkresu krasopisně přepsaly svůj pracovní postup.

Žáky práce bavila a výsledkem byly povedené výkresy s vlastními komentáři.



I žáci **čtvrtého ročníku** se zapojili do literární soutěže s tématem „Dub“. Žáci si mohli zvolit libovolný literární útvar. Mohli si vybrat, zda to bude poezie, pohádka nebo vyprávění. Všechny děti se tohoto úkolu zhostily s nadšením. Každá práce byla něčím výjimečná. Těžko by se vybírala nejlepší.

DUB, DUBĚNKA a DUBÁTKO

Byl jednou jeden Dub. V celém lese to byl jediný dub. Dub si jednou řekl, že půjde někam, kde bydlí spousta dubů, aby měl kamarády. Připravil se a vydal se na cestu. Měl ale smůlu, protože přšelo.

Cestou potkal nemocný dub. Zeptal se ho jak se jmenuje a on mu odpověděl, že je dívka a že se jmenuje Duběnka a že je jí hrozná zima. Dub jí řekl, že ji zakryje svými listy, aby ji zahřál. To také udělal. Za chvíli se Dub zeptal Duběnky, jestli by nemohli být přátelé. Stali se dobrými přáteli a domluvili se, že budou mít svatbu. Na svatbu pozvali další duby. Přišel také dub, který se jmenoval Dub Prášil, protože se z něj pořád prášilo. Byl smutný, protože neměl žádného kamaráda a všichni si z něho utahovali. Prášil byl rád, že se s Dubem a Duběnkou skamarádil.

Jednoho dne řekla Duběnka, že by chtěla mít miminko a že by se mohlo jmenovat Dubátko. Dubátko se narodilo za devět měsíců a všichni ho měli moc rádi. Dub Prášil pomáhal Dubovi a Duběnce hlídat Dubátko a někdy, když měli moc práce, tak i vařil a žehlil plínky. Kvůli Dubátku se musel naučit i zpívat ukolébavku.

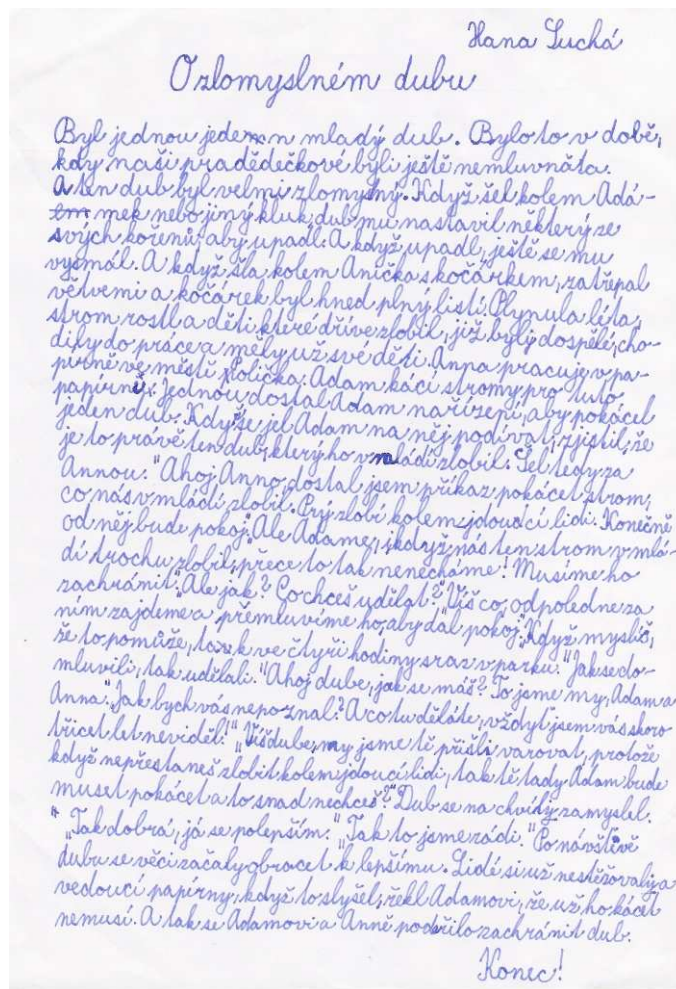
Dub s Duběnkou viděli, že Prášil se o Dubátko hezky stará a rozhodli se, že mu najdou nevěstu, aby mohl mít své vlastní miminko. Dali seznamovací inzerát do Lesních novin – hledáme pro kamaráda Duba Prášila nevěstu, značka Chci mít vlastní dítě. Na inzerát se ozvala Borovička. Byla to zvláštní borovice, ze které se také pořád prášilo. Brzy se konala svatba. Dub s Duběnkou šli za svědky. Za devět měsíců po svatbě se Prášilovi a Borovičce narodilo miminko a jmenovalo se Prášilek Prášil. Dubátko a Prášilek si spolu hezky hráli.

O smutném dubu

Barbora Frýdová

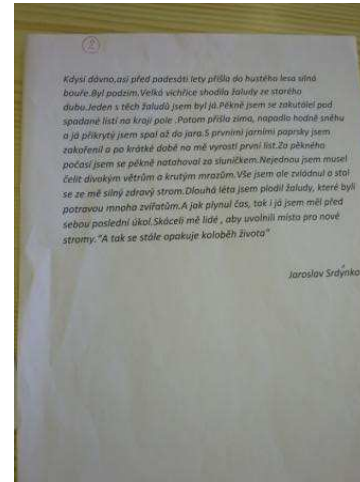
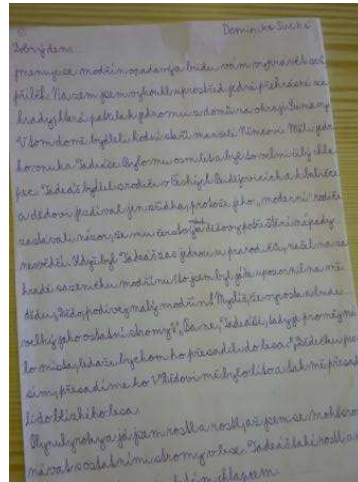
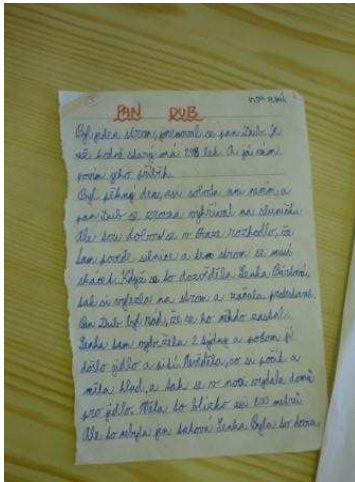
Byl jednou jeden dub.
Pod ním rostla spousta hub.
Houby si spolu povídaly,
křičely a hrály.
Sypaly hodně výtrusů,
aby jich bylo víc kusů.
A co starý dub?
Brečel.
Nechce si s ním hrát ani jedna z hub.
Pak přiletěli ptáci,
malí jarabáci.
Sedli na dub.
Pak se smáli,
hráli si a povídali.
A co dub?
Co chudák zmohl,
nikdo mu se smutkem nepomohl.
Pak přiběhly děti,
bylo jich jako smetě.
Společně si hrály,
křičely a povídaly.
Sedly si pod dub do stínu
a jedly svačinu.
Mezi tím si všimly,
že dub je smutný.

Ptaly se ho, co a jak
a řekly pak: „Neplač.
Pojď za námi a skotáč.“
Dub zesmutněl ještě víc:
„Já nemohu za vámi jít.
Drží mě kořeny
pěkně při zemi.“
Děti se rozhodly, že dubu pomůžou,
a tak se rozběhly za Růžou.
Ta má samé jedničky,
zná duby i jedličky.
Řekla jim: „Co les?
Tam jste byly dnes?
Běžte do lesní školky,
tam rostou malé doučky.“
Tak děti do lesa běží,
je to do kopce, jde jim to stěží.
Děti si doučky vyprosí,
k dubu si je nanosí.
Zasadí je společně.
Dub bude šťastný. Konečně!
Děti je budou zalévat,
doučky vyrostou
a dub si bude mít s kým hrát.



Literární soutěže se zúčastnili všichni žáci **páté třídy**. Každý si mohl sám zvolit jakou formou téma zpracuje. Mohla to být pohádka, pověst nebo nějaký příběh o stromu, ale třeba i dopis... Vítězem v 5. třídě se stala Dominika Suchá s příběhem o modřínu. Na 2. místě se umístil Jaroslav Srdýnko s příběhem o koloběhu života a 3. místo obsadil Vojtěch Plhák s příběhem Pan Dub.





Aktivita byla realizována z grantového projektu v rámci globálního grantu „Zvyšování kvality ve vzdělávání v Olomouckém kraji“ Operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost. Tento program je financován z Evropského sociálního fondu a rozpočtu České republiky. Název projektu je Modernizace učebních opor, vzdělávacích metod a organizačních forem výuky s důrazem na využití ICT.

Mgr. Romana Grichwaldská